

Містерія

Обізувалися струни легеньким гомоном
Осміхнулися струни потухлими болями.
Ще тріпався звук, але був уже хорий і
стомлений
Нерви тремтіли нитками голими.

Туман впливав з-за гір моторошних
Багровість заходу офонив в пекельну містерію
Никли дерева, мізерно позгиналися постаті —
Бурі, Великій, Таємній Бурі відчиняйте двері.

21. VI. 1917. Владивосток

[З книги «П'єро кохає»:](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії», 1990](#).